

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta. Ehdotuksen mukaan henkilö- ja pakettiautoista sekä suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan enintään 3 500 kilon painoisista erikoisautoista suoritettaisiin vuotuisena verona ajoneuvoveroa. Vero olisi suoritettava ajoneuvosta, joka on rekisteröity Suomessa ja jota käytetään liikenteessä. Veron määräksi ehdote-

taan 500 markkaa 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen ensi kertaa rekisteriin merkitystä ajoneuvosta ja 300 markkaa ennen vuoden 1994 alkua rekisteriin merkitystä ajoneuvosta.

Esitys liittyy valtion vuoden 1994 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Kun hallitus antoi 29 päivänä huhtikuuta 1993 eduskunnalle autoveron alentamista koskeneen esityksen auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta (HE 42/1993 vp) merkittiin valtioneuvoston pöytäkirjaan lausuma, jonka mukaan hallituksen tarkoituksena on korvata aleneva veron tuotto kaikkia autoja koskevalla vuotuisella maksulla, joka otetaan käyttöön vuoden 1994 alusta.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta annettu laki (654/93) tuli voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1993 ja alensi autoveroa noin viidenneksellä. Lausuman mukaan korvattava autoveron tuoton alenema on siten vuodelle 1994 arviolta 400—500 miljoonaa markkaa. Valtion vuoden 1994 talousarvioesitykseen on vakuutusmaksuveron tuottoa koskevalle momentille merkitty mainittua autoveron tuoton alenemaa korvaavana lisätuotona 580 miljoonaa markkaa, josta vuoden 1994 aikana on arvioitu kertyväksi 480 miljoonaa markkaa. Lausumassa tarkoitettu autoveron tuoton alenemista korvaavan verotuoton määrä on kuitenkin periaatteessa riippuvainen muun muassa uusien autojen kysynnän ja

tuontihintojen kehityksestä. Uusien autojen kysynnän arvioidaan vuonna 1994 olevan edelleen huomattavasti pitkän aikavälin mukaan lasketun kysynnän tason alapuolella.

Tarvittavan verotuoton keräämiseksi ehdotetaan, että Suomessa rekisteröidyltä ja liikenteessä käytettäviltä ajoneuvoilta ryhdyttäisiin kantamaan uutta vuotuista veroa, jota kutsuttaisiin ajoneuvoveroksi. Tämä vero olisi luonteeltaan lähellä niin ikään vuotuisena verona kannettavaa varsinaiseksi ajoneuvoveroksi kutsuttavaa veroa, josta säädetään moottoriajoneuvoverosta annetussa laissa (722/66). Uudesta verosta ehdotetaan lainsäädäntöteknisistä syistä säädettäväksi tässä vaiheessa erillisessä laissa.

Uusi vero ehdotetaan kohdistettavaksi henkilö- ja pakettiautoihin sekä suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan enintään 3 500 kilon painoisiiin erikoisautoihin. Nykyisten tieliikennesäännösten mukaan viimeksi mainittu luokitteluryhmä on poistettu käytöstä vuoden 1993 alusta, mutta tähän ryhmään aiemmin luetut ajoneuvot ovat edelleen ajoneuvorekisterissä vanhan luokituksena mukaisina. Tarkoituksena on järjestää ehdotettava uusi vero sellaiseksi, että vältettäisiin yksityiskohtaisten

ajoneuvoluokitusten käyttö veroperusteena ja että samalla kohdistettaisiin uusi vero muuhun tieliikenteessä käytettävään autokantaan rasakaita tavara-ajoneuvoja ja linja-autoja lukuun ottamatta. Uusi vero kohdistuisi pääasiallisesti henkilöautoihin, joita on ajoneuvorekisterissä noin 1 920 000. Pakettiautojen lukumäärä on noin 210 000, ja vanhan luokituksen mukaisia erikoisautoja on rekisterissä suunnilleen 22 000, joista osan suurin sallittu kokonaismassa on yli 3 500 kiloa.

Ajoneuvovero ehdotetaan porrastettavaksi ikäluokittain siten, että 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen ensi kertaa rekisteriin merkittävistä autoista vero olisi 500 markkaa ja ennen mainittua ajankohtaa rekisteröidyistä ajoneuvoista 300 markkaa verokaudelta. Verokautena olisi kalenterivuosi.

Vero kannettaisiin oma-aloitteisesti suoritettavana verona siten, että Suomessa rekisteröidyn ja liikenteessä käytettävän auton omistajan tai rekisteriin merkityn haltijan olisi lunastettava auton tuulilasiin kiinnitettävä veromerkki.

Uusi vero ehdotetaan säädettäväksi hallinnollisesti mahdollisimman yksinkertaisena. Viranomaistyötä edellyttäviä menettelyjä vältettäisiin. Veron suorittamisen valvonta tapahtuisi lähinnä liikennevalvonnan yhteydessä. Poliisin tehtävänä olisi estää sellaisen ajoneuvon käyttö, josta veroa ei ole suoritettu. Valvonnan helpottamiseksi on tarkoituksena, että veromerkki olisi selkeästi havaittavissa lähestyvän ajoneuvon tuulilasin vasemmasta alakulmasta.

Jos ajoneuvon käyttö estetään veron ollessa suoritamatta, käyttö sallittaisiin jälleen, kun verovelvollinen osoittaa suorittaneensa veron kolminkertaisena. Jos veroa ei kuitenkaan tällä tavoin suoriteta, lääninverovirasto panisi veron omistajan tai, jos ajoneuvolla on haltija, haltijan maksettavaksi. Maksuun pantua veroa perittäisiin eräpäivän jälkeen kuten muitakin jäämänä olevia veroja.

On myös mahdollista, että ajoneuvon kiinnitetty veromerkki tulee verokauden aikana käyttökelvottomaksi esimerkiksi tuulilasin rikkoutuessa tai muun vastaavan syyn johdosta. Veromerkit tehtäisiin sellaisiksi, että merkkiä ei voi ehjänä irrottaa tuulilasista. Näissä tapauksissa verovelvolliselle luovutettaisiin käyttökelvottomaksi tulleen sijalle uusi veromerkki. Merkkejä saisi katsastustoimipaikoilta. Verovelvollisen tulisi osoittaa, että ajoneuvossa aiemmin ollut veromerkki on tullut käyttökelvot-

tomaksi. Tarkoituksena on, että veroa ei palauteta, vaan ainoastaan luovutettaisiin uusi merkki samassa ajoneuvossa käytettäväksi.

Oikeussuoja järjestettäisiin siten, että se joka katsoo suorittaneensa veroa aiheuttomasti tai liikaa, saa hakea Uudenmaan lääninverovirastolta perusteettomasti suoritettua määrää palauttamista. Samoin katsastusmiehen uuden veromerkin luovuttamista koskevaan päätökseen saataisiin hakea oikaisua Uudenmaan lääninverovirastolta. Lääninveroviraston päätöksestä saataisiin valittaa edelleen Uudenmaan lääninoikeudelle. Lääninoikeuden päätökseen ei ehdotuksen mukaan saisi hakea muutosta valittamalla.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Taloudelliset vaikutukset

Ehdotetulla ajoneuvoverolla kerättäisiin valtiolle verotuottoa arviolta 650 miljoonaa markkaa. Tästä noin 620 miljoonaa markkaa kertyisi ennen vuoden 1994 alkua käyttöön otetuista ajoneuvoista ja noin 30 miljoonaa markkaa vuoden 1994 aikana ensi kertaa rekisteriin merkityistä ajoneuvoista.

Uudesta verosta aiheutuvat välittömät hallinnolliset kustannukset ovat arviolta 35 miljoonaa markkaa.

2.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Ehdotettu menettely ajoneuvoveron kantamiseksi perustuu veron oma-aloitteiseen suorittamiseen. Veron suorittamista valvottaisiin pääasiassa poliisin suorittaman liikennevalvonnan yhteydessä. Ainoastaan oikaisu- ja valitusasioissa sekä uuden veromerkin luovuttamista koskevissa asioissa olisi viranomaistyö tarpeen. Työmäärä arvioidaan kuitenkin Uudenmaan lääninverovirastossa siinä määrin vähäiseksi, että henkilöstön määrää ei ole tarpeen lisätä. Uusien veromerkkien luovuttaminen käyttökelvottomaksi tulneiden sijaan hoidettaisiin Auto-rekisterikeskukselta ostettavana palveluna.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä virkatyönä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. *Sovellettamisala.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että Suomessa rekisteröidystä ja liikenteeseen käytettävästä ajoneuvosta suoritetaan valtiolle ajoneuvoveroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §. *Veroperuste.* Lainkohdassa säädettäisiin, mistä ajoneuvoista veroa olisi suoritettava. Veroperusteena olisi liikenteeseen käytettävä henkilö- tai pakettiauto sekä erikoisauto, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enintään 3 500 kiloa. Erikoisautojen luokka, jota nykyisten tieliikennesäännösten mukaan ei enää vuoden 1993 alun jälkeen ole uusille autoille käytössä, on tarpeen mainita laissa sen johdosta, että aiemmin rekisteriin merkityt erikoisautot ovat rekisterissä edelleen tuohon luokkaan kuuluvina. Vero olisi siten sama kaikille suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan enintään 3 500 kilon painoisille autoille lukuun ottamatta tuota kevyempiä linja-autoja. Myös museoautot ehdotetaan vapaiksi ajoneuvoverosta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että ajoneuvon luokitteluun ja suurimman sallitun kokonaismassan määrittämiseen sovellettaisiin tieliikennelain nojalla säädettyjä perusteita. Viitatus tarkoittaa ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annettua asetusta (1256/92), jonka 3 §:ssä säädetään eri ajoneuvoluokista. Asetuksen 25 §:ään sisältyvät säännökset ajoneuvon suurimman sallitun kokonaismassan määrittämisestä. Ajoneuvon käyttäjien kannalta sekä ajoneuvoluokitus että suurin sallittu kokonaismassa ilmenevät tällöin ajoneuvon rekisteriotteesta.

Säännökset siitä, milloin ajoneuvoa katsotaan käytettävän liikenteessä, sisältyisivät 3 momenttiin. Lainkohdassa ehdotetaan käyttö liikenteeseen määriteltäväksi siten, että tällä tarkoitetaan ajoneuvon kuljettamista sen omalla konevoimalla yleisellä tiellä. Tarkoituksena on, että pelkästään hinaamalla tapahtuvasta kuljetuksesta ei olisi suoritettava ajoneuvoveroa. Myöskään esimerkiksi ajoneuvon kuljettaminen toisessa ajoneuvossa tai perävaunussa ei olisi veron alaista käyttöä.

Jotta ajoneuvon kuljettaminen säännösten vastaisesti rekisteröimättömänä ei olisi verotuksessa edullista, ehdotetaan, että verosäännöksiä sovellettaisiin myös rekisteröimättömä-

nä liikenteeseen käytettävään ajoneuvoon, jos ajoneuvon olisi pitänyt olla Suomessa rekisteröity.

3 §. *Verovelvollinen.* Pykälässä säädettäisiin verovelvollisesta. Velvollinen suorittamaan ajoneuvoveron olisi ajoneuvon omistaja. Jos ajoneuvorekisteriin on merkitty myös ajoneuvon haltija, haltija olisi verovelvollinen. Samaa säännöstä sovellettaisiin siihen, joka olisi esimerkiksi pysyvän hallintasuhteen johdosta pitänyt merkitä rekisteriin ajoneuvon haltijana. Haltijan ollessa verovelvollinen ei omistajaa voitaisi pitää verovelvollisena edes toissijaisesti. Haltijan laiminlyödessä veron suorittamisen myöskään omistaja ei 9 §:n mukaan voisi käyttää ajoneuvoa muutoin kuin suorittamalla veron.

4 §. *Verokausi.* Verokaudeksi ehdotetaan kalenterivuosi. Jos laki tulee voimaan ja ensimmäisen kerran sovellettavaksi kesken kalenterivuotta, ensimmäiseksi verokaudeksi muodostuu tuon kalenterivuoden jäljellä oleva aika.

5 §. *Veron määrä.* Pykälän 1 momentissa ehdotetaan veron määräksi 300 markkaa autosta, joka on ensi kertaa merkitty rekisteriin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993.

Pykälän 2 momentin mukaan veron määrä olisi 500 markkaa autosta, joka merkitään ensimmäisen kerran rekisteriin 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen. Pykälässä tarkoitetaan merkintää Suomen ajoneuvorekisteriin.

6 §. *Veron suorittaminen.* Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan, että ajoneuvovero olisi suoritettava siten, että verovelvollinen lunastaa autoon kiinnitettäväksi veron määrää vastaavan veromerkin. Vero katsottaisiin suoritetuksi vain, jos veromerkki on kiinnitettynä autoon siten, kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tarkoituksena on säätää asetuksessa, että veromerkki on kiinnitettävä tuulilasin sisäpintaan kuljettajasta katsottuna oikeaan alakulmaan siten, että merkki kokonaisuudessaan näkyy katsottaessa autoa edestä päin.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että ajoneuvovero on suoritettava ennen auton käyttämistä liikenteessä verokauden aikana.

7 §. *Viranomaiset.* Pykälän mukaan ajoneuvoveron yleinen johto ja valvonta kuuluisi verohallitukselle. Verohallitus olisi myös toimivaltainen tekemään veromerkkien painatusta ja myyntiä koskevat sopimukset. Tarkoituksena on kuitenkin, että asetuksessa säädettäisiin

tarkemmin veromerkeistä ja tarvittaessa myös myyntipaikoista. Ajoneuvoveroon liittyvistä käytännön tehtävistä huolehtisi Uudenmaan lääninverovirasto. Koska uuden veron käyttöönottoon saattaa liittyä arvaamattomiakin tekijöitä, ehdotetaan, että verohallitus voisi tarvittaessa määrätä muunkin lääninveroviraston tai verotoimiston huolehtimaan veroon liittyvistä tehtävistä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että ajoneuvoveron suorittamista valvoo poliisi.

8 §. *Veron suorittamisen valvonta ja auton käytön estäminen.* Pykälään sisältyisivät säännökset siitä, miten menetellään silloin, kun liikenteessä tavataan auto, josta ei ole suoritettu ajoneuvoveroa. Ehdotetun säännöksen mukaan poliisi estäisi näissä tapauksissa ajoneuvon käytön, kunnes 5 §:ssä ehdotetun veron määrä on suoritettu kolminkertaisena. Autoa, josta vero on suoritamatta, ei myöskään katsastuksessa hyväksyttäisi liikenteessä käytettäväksi. Käytön estäminen veron laiminlyöntitapauksissa vastaisi nykyisin moottoriajoneuvoverotuksessa sovellettua menettelyä. Tarkoituksena on, että ajoneuvo ei myöskään verokauden päätyttyä ole käytettävissä ennen kuin nyt puheena oleva vero on maksettu.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että edellä tarkoitettu käytön esto koskee myös auton myöhempää omistajaa tai haltijaa. Auto saatisiin myös omistuksen tai haltijan vaihtuessa uudelleen käytettäväksi vain suorittamalla vero kolminkertaisena.

Jotta kuitenkin myös tavanomaiset veron perintään liittyvät toimenpiteet olisivat käytettävissä, ehdotetaan pykälän 3 momentissa, että jos veroa ei ole suoritettu 30 päivän kuluessa auton käytön estämisestä, lääninveroviraston on maksuunpantava ja kannettava vero.

9 §. *Uuden veromerkin luovuttaminen.* Tarkoituksena on, että veromerkit valmistetaan sellaisiksi, että auton tuulilasiin kerran kiinnitettyä merkkiä ei voida irrottaa ja käyttää uudelleen. Tuulilaseja joudutaan kuitenkin vaihtamaan eri syistä. Tällöin olisi kohtuullista, että autossa olleen veromerkin tilalle olisi saatavilla uusi merkki ilman, että veroa jouduttaisiin maksamaan toistamiseen. Muitakin vastaavia syitä veromerkin käyttökeltomaksi tuloon voi olla. Veromerkki voidaan esimerkiksi kiinnittää autoon väärään paikkaan. Tällaisten tapausten varalta ehdotetaan, että katsastustoimipaikka luovuttaa ajoneuvon tuulilasin rikkoutumisen vuoksi tai muusta vastaavasta syystä käyttö-

keltomaksi tulleen veromerkin sijaan uuden veromerkin. Verovelvollisen on osoitettava, että veromerkki on hankittu mainittua autoa varten ja että veromerkki on tullut käyttökeltomaksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että verohallitus voisi määrätä myös muusta menettelystä uuden veromerkin luovuttamisessa.

10 §. *Muutoksenhaku.* Kun ajoneuvovero on oma-aloitteisesti suoritettava, ei veron säännönmukaiseen suorittamiseen liity maksulippua tai muutakaan viranomaisen toimenpidettä. Oikeussuoja ehdotetaan järjestettäväksi tämän vuoksi ensi vaiheessa perusteettoman suorituksen palauttamisena. Joka osoittaa suorittaneensa ajoneuvoveroa aiheettomasti tai liikaa, saisi hakea perusteettomasti suoritetun määrän palauttamista Uudenmaan lääninverovirastolta.

Vastaavasti katsastustoimipaikan uuden veromerkin luovuttamista koskevaan päätökseen saataisiin hakea oikaisua Uudenmaan lääninverovirastolta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan, että lääninveroviraston päätöksiin saataisiin hakea muutosta Uudenmaan lääninoikeudelta noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Samalla ehdotetaan, että lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan, että ajoneuvoverosta ei saa tehdä verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/61) tarkoitettua perustevalitusta.

11 §. *Eräiden lakien soveltaminen.* Ajoneuvoveroa koskevan menettelyn olisi tarkoituksenmukaista vastata verotuksessa yleensä sovellettavia menettelytapoja. Tämän vuoksi ehdotetaan, että ellei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, menetellään ajoneuvoveron kannossa, perinnässä ja palauttamisessa siten kuin veronkantolaissa säädetään tai sen nojalla määrätään.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että maksuunpannulle ajoneuvoverolle perittävistä viivästysseuraamuksista on voimassa, mitä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/76) säädetään.

Selvyyden vuoksi ehdotetaan pykälään otettavaksi vielä säännös, jonka mukaan ajoneuvoveron perimiskelpoisuuteen sovelletaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetun lain 11 §:n säännöksiä.

12 §. *Tarkemmat säännökset.* Veromerkistä, sen sijoittamisesta autoon, veromerkkien

myynnistä sekä lain täytäntöönpanosta annettaisiin tarkemmat säännökset asetuksella.

13 §. *Voimaantulo.* Laki tulisi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ajoneuvoon, jota käytetään liikenteessä lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Käytännön järjestelyjen, kuten veromerkkien valmistamisen ja jakelujärjestelyistä sopimisen vuoksi ehdotetaan, että ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Asetuksella olisi tarkoitus säätää muun muassa veromerkeistä, veromerkkin kiinnittämisestä ja sijainnista autossa, veromerkkien myyntipaikoista ja muista myyntiin liittyvistä järjestelyistä sikäli kuin niitä ei ole jätettävä verohallituksen ja veromerkkien myyjän välisellä sopimuksella järjesteltäviksi. Asetuksessa voitaisiin säätää myös veromerkkien myynnin yhteydessä

tehtävistä merkinnöistä ja tarvittavien tietojen antamisesta veroviranomaisille. Korotetun veron suorittamisesta annettaisiin säännöksiä asetuksessa samoin kuin maksuunpannun ajoneuvoveron suorittamisesta. Asetuksessa säädettäisiin vielä menettelystä, jossa uusi veromerkki luovutetaan käyttökelvottomaksi tulleen sijalle. Myös valvontaa harjoittavien viranomaisten ilmoituksista veroviranomaiselle säädettäisiin asetuksella.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ajoneuvoon, jota käytetään liikenteessä lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Ennen lain voimaantuloa olisi voitava ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Suomessa rekisteröidystä ja liikenteeseen käytettävästä ajoneuvosta suoritetaan valtiolle ajoneuvoveroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Veroperuste

Ajoneuvoveroa suoritetaan liikenteeseen käytettävästä henkilö- ja pakettiautosta sekä erikoisautosta, jonka suurin sallittu kokonaispaino on enintään 3 500 kilogrammaa. Ajoneuvoveroa ei kuitenkaan suoriteta museoajoneuvosta.

Ajoneuvon luokitteluun ja suurimpaan sallittuun kokonaismassaan sovelletaan tieliikennelain (267/81) nojalla säädettyjä perusteita.

Ajoneuvon käytöllä liikenteessä tarkoitetaan ajoneuvon kuljettamista sen omalla konevoimalla yleisellä tiellä. Mitä Suomessa rekisteröidystä ajoneuvosta säädetään, sovelletaan myös rekisteröimättömänä liikenteessä käytettävään ajoneuvoon, jos ajoneuvon olisi pitänyt olla Suomessa rekisteröity.

3 §

Verovelvollinen

Velvollinen suorittamaan ajoneuvoveron on ajoneuvon omistaja. Jos joku muu kuin auton omistaja on merkitty tai olisi pitänyt merkitä rekisteriin auton haltijaksi, on haltija velvollinen suorittamaan ajoneuvoveron.

4 §

Verokausi

Ajoneuvovero suoritetaan verokaudelta, jona on kalenterivuosi.

5 §

Veron määrä

Ajoneuvoveron määrä on 300 markkaa au-

tosta, joka on ensi kerran merkitty rekisteriin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993.

Veron määrä on 500 markkaa autosta, joka merkitään ensi kertaa rekisteriin 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen.

6 §

Veron suorittaminen

Ajoneuvovero suoritetaan siten, että verovelvollinen lunastaa autoon kiinnitettäväksi veron määrää vastaavan veromerkin. Vero katsotaan suoritetuksi vain, jos veromerkki on kiinnitettyä autoon siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Ajoneuvovero on suoritettava ennen auton käyttämistä liikenteessä verokauden aikana.

7 §

Viranomaiset

Ajoneuvoveron yleinen johto ja valvonta kuuluu verohallitukselle. Verohallitus tekee myös veromerkkien painatusta ja myyntiä koskevat sopimukset. Ajoneuvoveroon liittyvistä tehtävistä huolehtii Uudenmaan lääninverovirasto ja verohallituksen niin määrätessä myös muu lääninverovirasto tai verotoimisto.

Ajoneuvoveron suorittamista valvoo poliisi.

8 §

Veron suorittamisen valvonta ja auton käytön estäminen

Jos ajoneuvoveron alaista autoa käytetään verokauden aikana liikenteessä veroa suorittamatta, on poliisin estettävä auton käyttö siihen saakka, kunnes 5 §:ssä säädetty ajoneuvoveron määrä on suoritettu kolminkertaisena. Autoa, josta ajoneuvovero on suoritamatta, ei tule katsastuksessa hyväksyä liikenteessä käytettäväksi.

Jos auton käyttö on estetty 1 momentin mukaisesti, käytön esto koskee myös auton myöhempää omistajaa tai haltijaa. Autoa saadaan käyttää, jos ajoneuvon uusi omistaja tai haltija suorittaa veron kolminkertaisen määrän.

Jos veroa korotuksineen ei ole suoritettu 30

päivän kuluessa auton käytön estämisestä, lääninveroviraston on maksuunpantava ja kannettava korotettu vero.

9 §

Uuden veromerkin luovuttaminen

Katsastustoimipaikka luovuttaa ajoneuvon tuulilasin rikkoutumisen yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä käyttökelvottomaksi tulleen veromerkin sijaan uuden veromerkin. Verovelvollisen on osoitettava, että veromerkki on hankittu mainittua autoa varten ja että veromerkki on tullut käyttökelvottomaksi.

Verohallitus voi määrätä myös muusta menettelystä uuden veromerkin luovuttamisessa.

10 §

Muutoksenhaku

Joka osoittaa suorittaneensa ajoneuvoveroa tai sen korotusta aiheuttomasti tai liikaa, saa hakea perusteettomasti suoritettua määrää palauttamista Uudenmaan lääninverovirastolta.

Katsastustoimipaikan uuden veromerkin luovuttamista koskevaan päätökseen saadaan hakea oikaisua Uudenmaan lääninverovirastolta.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin päätöksiin saadaan hakea muutosta valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen noudattaen mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Ajoneuvoverosta ei saa tehdä verojen ja

maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) tarkoitettua perustevalitusta.

11 §

Eräiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, menetellään ajoneuvoveron kannossa, perinnässä ja palauttamisessa siten kuin veronkantolaissa (611/81) säädetään tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

Maksuunpannulle ajoneuvoverolle perittävistä viivästysseuraamuksista on voimassa, mitä veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/76) säädetään.

Ajoneuvoveron perimiskelpoisuuteen sovelletaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 11 §:n säännöksiä.

12 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset veromerkistä, sen sijoittamisesta autoon, veromerkkien myynnistä sekä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarkemmat säännökset asetuksella.

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ajoneuvoon, jota käytetään liikenteessä lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Mauri Pekkarinen*

